

...СОЛН...
СЛОТЪМА СЪМ
БОЛЪС СЪВЕЖИ
ЛЪМ
ПЪ
СОСН -

КОСОСЪ
СОН ЛЪМ ПЪОКЪННЪ
ЛЪМ
ПЪ
ЛЪМ

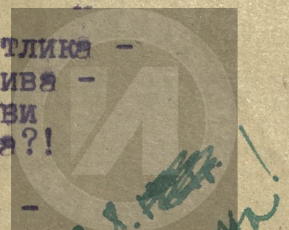
Ти помниш ли обично ми млада
на пролет тиха розова градина - *Тук или в София*
и старата проточена капина,
където ний се срещаме тъй често?

Ти помниш ли край пътя параклиса
безред раснали стройните тополи,
където толкова често ти се моли
и клетвата за верност ми подписа?

Ти спомняш ли си бялата пътека,
която към гората се извива.
О, колко, колко беше ти щастлива,
че няма да се разделим до века!

Ти помниш ли и плаха трепетлика -
прекрасна и кат тебе боязлива -
а около безкрай море от ниви
и синура обикчен със иглика?!

Ти помниш ли, аз няма да забравя
когато ти за пръв път ми се врене -
но всичко туй е толкова далече
и всичко се измени от тогава...

3.8.1944
Варна!